

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Roman Kuczyński (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z wniosku K. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych

o zasiłek chorobowy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 23 listopada 2011 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i

Ubezpieczeń Społecznych w P. z dnia 16 czerwca 2011 r.,

odrzuca zażalenie w części dotyczącej odmowy przywrócenia terminu i oddala zażalenie w pozostałej części.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P. – VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z 16 czerwca 2011 r. oddalił wniosek K. W. o przywrócenie terminu do doręczenia wyroku z uzasadnieniem i odrzucił wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego z 11 stycznia 2008 r.

W uzasadnieniu podniesiono, że wyrokiem z 11 stycznia 2008 r. Sąd Okręgowy oddalił apelację odwołującego się od wyroku Sądu Rejonowego z 31

sierpnia 2007 r. oddalającego odwołanie od decyzji organu rentowego z 21 kwietnia 2006 r.

11 stycznia 2008 r. na rozprawie apelacyjnej, po zamknięciu której Sąd Okręgowy ogłosił wyrok, stawiała się adw. M. L. z substytucji adw. P. S. – pełnomocnika apelującego. Apelujący, jak i jego pełnomocnik odpowiednio 24 kwietnia 2008 r. i 6 czerwca 2008 r. zażądali sporządzenia kserokopii z akt sprawy m. in. wyroku Sądu Okręgowego z 11 stycznia 2008 r., a powód dodatkowo sporządzonej przez pełnomocnika apelacji i protokołu rozprawy apelacyjnej.

18 kwietnia 2011 r. złożono wniosek o przywrócenie terminu do żądania uzasadnienia i doręczenia odpisu wyroku Sądu Okręgowego z 11 stycznia 2008 r. Podniesiono w nim, że profesjonalny pełnomocnik powoda, zaniechał zażądania uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego z 11 stycznia 2008 r. Nie może to jednak wywoływać negatywnych konsekwencji dla samego powoda. On sam nie mógł w odpowiednim czasie podjąć stosownych czynności procesowych z uwagi na przewlekłą chorobę sercowo-naczyniową, która w istotnym stopniu utrudniała i utrudnia mu normalne funkcjonowanie. Dodatkowo apelujący wskazał, że był trzykrotnie hospitalizowany w 2000 r. i w 1999 r. i że po wydaniu wyroku Sądu Okręgowego z 11 stycznia 2008 r. nie przebywał już w szpitalu.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Okręgowy podkreślił przede wszystkim, że apelujący nie przebywał w szpitalu w okresie biegnącego terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie wyroku Sądu Okręgowego wraz z uzasadnieniem. W 2008 r. złożył wniosek o wydanie kserokopii apelacji sporządzonej przez jego pełnomocnika i protokołu z rozprawy apelacyjnej, a więc samodzielnie dokonywał czynności w sprawie. Znał treść niekorzystnego dla niego rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego. W ocenie Sądu charakter jego schorzenia sam w sobie nie wyłącza możliwości posłużenia się inną osobą do dokonania wymaganej prawem czynności, co w przypadku odwołującego się było o tyle ułatwione, że ustanowił on w sprawie profesjonalnego pełnomocnika. Dodatkowo, jak wynika z akt sprawy, odwołujący się, korzystał przy prowadzeniu działalności gospodarczej z pomocy swojej żony i syna. Z powołaniem się na orzecznictwo, podniesiono jednocześnie, że niezachowanie terminu przez przedstawiciela ustawowego i pełnomocnika procesowego musi być traktowane jako zaniechanie

samej strony, która nie może twierdzić, że za działanie tych osób nie ponosi odpowiedzialności (postanowienia SN z 27 października 2009 r., II UZ 35/09, LEX nr 564801, z 30 maja 2007 r., II CSK 167/07, LEX nr 346193, postanowienie SA w Lublinie z 25 lutego 1999 r., I ACa 17/99, Apel.-Lub. 1999, nr 2, poz. 5).

K. W. złożył zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z 16 czerwca 2011 r., skarżąc je w całości. Podniesiono zarzuty naruszenia: 1) art. 168 § 1 k.p.c. poprzez uznanie, że powód nie zachował terminu do żądania doręczenia odpisu wyroku z własnej winy, 2) art. 169 § 4 k.p.c. poprzez niesłuszne uznanie, że w sprawie nie zachodzi wypadek wyjątkowy uzasadniający przywrócenie terminu pomimo upływu jednego roku od uchybionego terminu, podczas gdy z materiału dowodowego sprawy wynika, że zaniechanie żądania doręczenia uzasadnienia wyroku przez powoda spowodowane było odstępianiem od tego żądania przez pełnomocnika, czego powód nie był świadomy. Zły stan zdrowia powoda, utrzymujący się nieprzerwanie do chwili obecnej, uniemożliwił powodowi samodzielne podjęcie czynności w stosownym terminie.

Wniesiono o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przywrócenie K. W. terminu do żądania doręczenia uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego z 11 stycznia 2008 r., o uchylenie rozstrzygnięcia w przedmiocie odmowy uzasadnienia i doręczenia tego wyroku oraz o przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w celu sporządzenia uzasadnienia wyroku i doręczenia go powodowi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art. 328 § 1 k.p.c. uzasadnienie wyroku sporządza się na żądanie strony, zgłoszone w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia sentencji wyroku. Żądanie spóźnione sąd odrzuci na posiedzeniu niejawnym. Z kolei art. 168 § 1 k.p.c. stanowi, że jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. Ustawowa regulacja instytucji przywrócenia terminu (art. 168-172 k.p.c.) przesłankę braku winy czyni pierwszoplanową.

Rozpoznając wniosek o przywrócenie terminu (art. 168 § 1 k.p.c.), sąd w celu dokonania oceny, czy uchybienie terminu nastąpiło z winy strony, powinien

brać pod uwagę wszystkie ustalone w sprawie okoliczności (postanowienie SN z 22 lipca 1999 r., I PKN 273/99, OSNP 2000, nr 20, poz. 757), uwzględniając obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy (postanowienia SN z 14 stycznia 1972 r., II CRN 448/71, OSPiKA 1972, z. 7-8, poz. 144, z 12 stycznia 2011 r., II PK 186/10, LEX nr 786379).

W ocenie Sądu Najwyższego, Sąd Okręgowy prawidłowo uznał, oceniając zebrany materiał, że nie było podstaw do przywrócenia terminu (postanowienie SN z 6 maja 1999 r., I PKN 184/99, OSNAPIUS 2000, nr 13, poz. 516). Po pierwsze, że względu na fakt, że apelujący w okresie biegnącego terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem miał obiektywną możliwość dokonania wymaganej czynności procesowej. Po drugie, nawet jeśli uznać, że skarżący nie poniósł winy w uchybieniu terminowi z art. 328 § 1 k.p.c., to i tak w niniejszej sprawie nie zmienia to oceny Sądu Okręgowego. Skarżący miał bowiem profesjonalnego pełnomocnika, którego traktuje się jak stronę. Jego błędy i zaniechania procesowe obciążają stronę (postanowienie SN z 30 maja 2007 r., II CSK 167/07 LEX nr 346193). Zaniechanie pełnomocników powoduje, że nie można uznać braku winy samej strony w uchybieniu terminowi (postanowienie SN z 12 marca 1999 r., I PKN 76/99, OSNP 2000, nr 11, poz. 431). Jednocześnie przyjmuje się więc, że wniosku o przywrócenie terminu nie można opierać na tym, że to nie strona, a jej pełnomocnik zaniechał dokonania czynności procesowej (postanowienia SN z 30 maja 2007 r., II CSK 167/07, LEX nr 346193, z 27 października 2009 r., II UZ 35/09, LEX nr 564801).

Postanowienie Sądu Okręgowego z 16 czerwca 2011 r. zaskarżono w całości, czyli nie tylko w zakresie odrzucającym wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku, ale także w części odnoszącej się do oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do dokonania tej czynności procesowej. Z powyższych względów zażalenie na postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku podlega - jako niedopuszczalne - odrzuceniu na podstawie art. 394¹ § 2 i 3 w związku z art. 398²¹ i art. 373 k.p.c. oraz oddaleniu w pozostałej części z mocy art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.